

Pomladnji cvet in vonj.

Škrjančkova pesem.

Pod jutranje nebo
se je škrjanček vzpel
in pesem prelepo
o pómładi zapel:

„Stotisočkrat
pozdravljena
sred naših trat,
devojšica pomlad!

Glej, koder polje, koder pot
in kjer je gozd in vas,
prej črna žalost vsepovsod
je stezala perot — —

Sedaj pa sladki tvoj smehljaj
objel je stvarstvo vse,
in tiha vas in temni gaj
spreménjena sta v raj — —

Stotisočkrat
pozdravljena
nosilka nad —
devojšica pomlad!“

Staroselski.

Pomładi v pozdrav.

Širna poljana je zašumela,
solnce je vstalo izza gorá,
slavec zapel je pesem milobno,
jaz pa zavrísnil sem iz srcá.

Zvončki zvonijo v zéleni trati,
šanjice zlate sniva poljé,
vetri šumijo skozi gozdove,
radosti vriska slednje srcé.

Bodi mi zdrava, širna poljana,
šúmi veselo vesni v pozdrav!
Sreča neznana plôve v deželo,
pesem doni od tihih dobrav

Bratje, pokonci! Pomlad je tukaj,
pesmi vesele pojmo na glas,
v pisane vence rožice vijmo
in uživajmo pómładi kras!

A. Erjavec.

Pomladnja radost.

Na vasici, na vasici
spet veselje je doma,
pesmice pastir prepeva,
deca mlada se igra.

Z vencem zlatim vesna mila
šeta po vasici spet,
na poljani poleg cveta
kljuje tisočerni cvet.

Oj, in vetrič pomladanji
diše čez ravnó poljé,
v mladih, srečepolnih prsih
rádosti drhti srcé . . .

Semjonov.

Pojo, pojo škrjančki . . .

Pojo, pojo škrjančki
nad njivami veselo,
zavladala je zlata
pomlad nad zemljo celo.

Vesele pesmi deca
v naravi zdaj popeva,
še starčku ob teh glasih
mladost srce preveva.

K življenju in vstajenju
narava vsa nas vabi,
turobne misli človek
v prostosti zlata zabi.

Le pojmo in bodimo
veseli v vesni zlati,
dokler življenje resno
veselja nam ne krati!

Stepin.